

**Skien, 27. november 2007: Vedtak i sak 13-2007.**

**Klager:** NN

**Innklaget:** Norsk Inkassos AS, 7601 Levanger

**Saken gjelder:** Om manglende mottak av varsler grunnet at kravet inngikk i samlebestilling foretatt av klassekontakt.

Thor Dahls gt. 1 A  
Postboks 311, 3201 Sandefjord  
Tlf.: 33 46 56 57 . Faks: 33 46 93 13  
E-Mail: post@inkassoklagenemnda.no  
Bankgiro: 2490.56.30748  
Org.nr.: 971 317 612  
www.inkassoklagenemnda.no

## 1. Kravet

Kravet gjelder faktura for et navneskilt. Navneskiltet var en del av en samlebestilling foretatt av en gruppe studenter. Klassekontakten var oppgitt som kontaktperson. Faktura for hvert navneskilt fulgte skiltet ved levering. Hovedkravet for navneskiltet utgjorde kr 90. Grunnet manglende betaling ble det sendt purringer/inkassovarsel til klassekontakten. Grunnet fortsatt manglende betaling ble kravet oversendt til innklagede for innfordring. Betalingsoppfordring og senere varsel ved særlig tvangsgrunnlag, jf. tvangsfullbyrdsloven § 4-18/4-19 og samme lovs § 7-2 bokstav f skal deretter ha blitt sendt. I varsel ved særlig tvangsgrunnlag 19.01.07 var kr 555 tillagt i inkassosalær og renter var beregnet med totalt kr 2,40.

## 2. Saksforholdet

En studentgruppe ved Høyskolen i XX foretok en samlet bestilling av navneskilt hos fordringshaver. Fordringshavers bestillingsskjema ble benyttet. Klassekontakten ble oppført som kontaktperson og klassekontaktens navn og adresse skal ha vært oppført på bestillingsskjemaet.

Innklagede opplyser at fordringshaver ikke hadde annen adresse enn klassekontakten sin adresse, så "alle fakturaer ble påført elevens navn og adresse c/o (navnet til klassekontakten)". Purringer og inkassovarsel samt betalingsoppfordring skal ha blitt sendt til samme adresse som fakturaen. Varsel ved særlig tvangsgrunnlag ble også sendt til klassekontaktens adresse.

Klager skal ikke ha hørt noe verken fra fordringshaver eller inkassator før hun 26.01.07 mottok en "åpnet faktura med varselet av 19.01.07". Klager skal da umiddelbart ha kontaktet innklagede og forklart at hun ikke hadde mottatt purring og at denne må ha blitt sendt til en annens adresse. Innsigelsen skal ha blitt avvist av innklagede.

Klager sendte klage til Inkassoklagenemnda 29.01.07. Det er vist til at innklagede har handlet i strid med god inkassoskikk ved å iverksette inkasso uten at det er sendt/mottatt purring eller inkassovarsel ved at kravene er sendt via et co. navn og en adresse klager ikke har oppgitt. Hovedkravet samt kr 52 i purregebyr ble betalt til fordringshaver samme dag.

Klagen ble oversendt innklagede i brev 22.03.07. I tilsvar 23.03.07 avviste innklagede klagers innsigelser og opprettholdt kravet på inkassosalær.

## 3. Partene anfører

Klager anfører at hun ikke har mottatt noen purring og at denne må ha blitt sendt til en annens adresse. Det anføres videre at fordringshaver "burde sendt kravet til meg (folkeregistrert adresse) eller kontaktet meg på telefon, eller evt. rettet det juridiske ansvaret mot denne personen som ikke har videreformidlet/gitt purring og krav til meg, og som han etter eget sigende har vært i kontakt med". Klager mener videre at hun anser denne saken for å være svært alvorlig da inkassobyrå/saksbehandler

har opplyst at ved en tvangsfullbyrdelse ville det også bli sendt henvendelser til en annens adresse, og da med stor mulighet for at hun heller ikke ville mottatt denne. Det anføres endelig at da klager tok opp saken med innklagede skal de ha avviste innsigelsen med den begrunnelse at det var klagers risiko at varslene ikke var mottatt siden hun hadde flyttet uten å melde om adresseforandring. Dette til tross for at klager skal ha informert om at hun aldri har bodd på adressen varslene er sendt til.

Innklagede anfører at fordringshaver ikke hadde noen adresse til klager, kun til klassekontakten. Klager skal heller ikke ha oppgitt at faktura skulle vært sendt til annen adresse. Alle varsler er derfor sendt til den adressen som ble oppgitt i bestillingen. Det må påligge mottaker av skiltet å oppgi annen adresse ved henvendelser. Klagers innsigelser avvises og kravet på inkassokostnader opprettholdes.

#### **4. Inkassoklagenemndas syn på saken**

Etter inkassoloven § 22 og avtale mellom Norske Inkassobyråers Forening og Forbrukerrådet av 20. februar 2003 om klagenemnd for inkassotjenester behandler Inkassoklagenemnda klage på inkassoselskaper i forbindelse med tvist om forpliktelser etter inkassoloven.

I nærværende sak anfører klager at hun ikke har mottatt lovpålagte varsler i saken og at det således ikke er grunnlag for inkassokostnader.

Inkassoloven gjelder inndrivning av forfalte pengekrav. Etter lovens § 17 første ledd plikter skyldneren å erstatte fordringshaverens nødvendige kostnader ved utenrettslig inndrivelse etter standardsatser fastsatt i forskrift med hjemmel i § 19. Etter § 17 fjerde ledd in fine kan inkassokostnader likevel ikke kreves dersom reglene i § 9, som er den aktuelle bestemmelse her, er overtrådt. I § 9 første ledd heter det:

- Før en inkassator kan sette i verk inkassotiltak, skal fordringshaveren eller inkassatoren
- a) etter kravets forfall ha sendt skyldneren skriftlig varsel på papir om at inkasso vil bli satt i verk, og
  - b) i varselet ha gitt skyldneren en betalingsfrist som må ha løpt ut uten at beløpet er betalt.

Av loven fremgår det at varselet må være avsendt. Det er ikke noe vilkår at det er mottatt. Ordlyden er valgt med vilje, noe som fremgår av Ot. prp. nr. 2 (1987-88) på side 57:

Departementets forslag innebærer at skyldneren får risikoen for forsinkelse i postgangen og at varslene i det hele kommer frem. Departementet vil imidlertid understreke at dette kun vil gjelde dersom varsel er avsendt på en betryggende måte, til en adresse hvor det er god grunn til å regne med å nå skyldner. Hvis ikke fordringshaveren eller inkassatoren har holdepunkter for at skyldneren kan nås på en annen adresse, må det normalt anses tilstrekkelig å sende varselet til den adressen som skyldneren har oppgitt til fordringshaveren.

Loven gjelder avsendelse av inkassovarsel. Nemnda har i tidligere avgjørelser lagt til grunn at det samme prinsippet også må gjelde for fakturaer fra fordringshaver, betalingsoppfordringer og øvrige varsler.

Nemnda finner ikke at det er holdepunkter for at fakturaen fra fordringshaver og de senere henvendelsene fra inkassoselskapet ikke er avsendt. Klager har erkjent å ha mottatt fakturaen som var påført klagers navn og samme co-adresse som er benyttet i senere varsler. Nemnda legger derfor til grunn at klager var kjent med at kravet var forfalt og at fordringshaver benyttet kontaktpersonens navn og adresse. Innklagede har etter nemndas syn forholdt seg til den adressen som ble oppgitt i bestillingen, og varselet er etter nemndas mening sendt på en betryggende måte. Det forhold at det dreier seg om en co-adresse, og at innklagede som følge av dette måtte være klar over at purringer, inkassovarsel m.m ikke ble sendt til hver enkelt adresse, kan etter nemndas syn ikke føre til et annet resultat, idet dette var en avtalt ordning som klageren hadde gitt seg inn på. Hun er selv den nærmeste

til å bære risikoen for at purringer etc som måtte bli sendt som følge av hennes eget betalingsmislighold, kom frem til henne.

Inkassoklagenemnda finner under disse omstendigheter, om enn under en viss tvil, ikke å kunne ta til følge klagers anførsel om at inkassokostnader må bortfalle grunnet manglende mottak av lovpålagte varsler.

Vedtaket er enstemmig.

#### **4 Vedtak**

Klagen gis ikke medhold.

Rune Jensen  
Leder Inkassoklagenemnda